

ואותם המים נקראים מי מנחות. נפשי ישובב - זוהי נפש דוד, ולא רצה דוד לתקן אלא את אותה הדרגה שלו כראוי. במי המנחות הללו עתידים הצדיקים לנחם לעולם הבא, שכתוב (ישעיה נח) ונחף ה' תמיד וגו'.

ועשית קרסי נחשת חמשים וגו'. רבי אלעזר ורבי אבא היו יושבים לילה אחד. כשירד הלילה, נכנסו לתוך גן שעל ים טבריה, ובין כף ראו שני פוככים שנוסעים, זה מכאן וזה מכאן, ונפגשו זה בזה והסתתרו.

אמר רבי אבא, כמה גדולים מעשיו של הקדוש ברוך הוא בשמים מלמעלה ובארץ מלמטה. מי יכול לדעת בשני הפוככים הללו שיצאו אחד מכאן ואחד מכאן, ונפגשו זה בזה והסתתרו. אמר לו רבי אלעזר, וכי לא ראינו אותם?! הרי השגחנו בהם והשגחנו בכמה מעשים אחרים שהקדוש ברוך הוא עושה תמיד.

פתח ואמר, (תהלים קמז) גדול אדונינו רב כח וגו'. גדול רב ועליון הוא הקדוש ברוך הוא. וכי לא ידענו שהקדוש ברוך הוא הוא גדול רב כח, מאי שבחא דדוד הכא.

א"ל בכל אתר איהו אמר (תהלים קמה) גדול יי', והכא אמר גדול אדונינו. מאי טעמא. אלא התם דאיהו אמר גדול יי' ומהלל מאד. בדרגא עלאה קאמר. והכא דכתיב גדול אדונינו בדרגא תתאה קאמר, דאיהו אדון כל הארץ. מה כתיב לעילא מהאי קרא, מונה מספר לפוככים לכלם שמות יקרא. אי כל בני עלמא מיומא דאתברי אדם, יתפנשו ל ממני ככביא, לא יכלין לממני, כמה דאת אמר (בראשית טו) וספור הפוככים אם תוכל לספור אותם. וקודשא בריך הוא מה כתיב ביה,

ישובב דא הוא נפש דוד, ולא בעא דוד לאתקנא אלא לההוא דרגא דיליה פדקא יאות. באלין מי מנחות, זמינין צדיקיא לנייהא לעלמא דאתי, דכתיב, (ישעיה נח) ונחף יי' תמיד וגו'.

ועשית קרסי נחשת חמשים וגו'. (שמות כו) רבי אלעזר ורבי אבא הוו יתבי ליליא חד. פד רמש ליליא, עאלו גו גנא דעל ימא דטבריא. אדהכי, חמו תרין ככביא דנטלי, דא מהכא, ודא מהכא, ואערעו דא בדא ואטמרו. אמר רבי אבא, כמה רברבן עובדי דקודשא בריך הוא, בשמיא מלעילא, ובארעא מלרע. מאן יכיל למנדע באלין תרין ככביא, דנפקו חד מהכא, וחד מהכא ואערעו דא בדא, ואטמרו. אמר ליה רבי אלעזר וכי לא חמינא לון, הא אשגחנא בהו, ואשגחנא בכמה עובדין אתרנין (דף קע"א ע"ב) דקודשא בריך הוא עביד תדיר.

פתח ואמר (תהלים קמז) גדול אדונינו רב כח וגו'. גדול רב ועלאה איהו קדשא בריך הוא. וכי לא ידענא דקודשא בריך הוא גדול איהו ורב כח, מאי שבחא דדוד הכא.

א"ל בכל אתר איהו אמר (תהלים קמה) גדול יי', והכא אמר גדול אדונינו. מאי טעמא. אלא התם דאיהו אמר גדול יי' ומהלל מאד. בדרגא עלאה קאמר. והכא דכתיב גדול אדונינו בדרגא תתאה קאמר, דאיהו אדון כל הארץ. מה כתיב לעילא מהאי קרא, מונה מספר לפוככים לכלם שמות יקרא. אי כל בני עלמא מיומא דאתברי אדם, יתפנשו ל ממני ככביא, לא יכלין לממני, כמה דאת אמר (בראשית טו) וספור הפוככים אם תוכל לספור אותם. וקודשא בריך הוא מה כתיב ביה,

אם תוכל לספר אותם. והקדוש ברוך הוא מה פתוב בו? מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא. מה הטעם? משום שפתוב גדול אדונינו רב פח וגו'. כמו שאין מספר לכוכבי השמים פרט אליו, אף כף הוא פתוב בו, ולתבונתו אין מספר.

בא וראה, פתוב (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו'. את כל החילות והמחנות והכוכבים הוציא הקדוש ברוך הוא בשם כל אחד ואחד, ולא גרע אפלו אחד. בכל הכוכבים והמזלות של כל הרקיעים נתמנו שרים ופקידים לשמש את העולם כל אחד ואחד כראוי לו, ואין לך עשב קטן בכל העולם שלא שולט עליו מזל וכוכב ברקיע, ועל אותו כוכב מונה אחד שמשמש לפני הקדוש ברוך הוא, כל אחד ואחד כראוי לו.

בר הכוכבים שברקיעים, כלם משמשים על העולם הזה, וכלם מפקדים לשמש כל דבר ודבר לאותם שבעולם הזה, ולא צומחים ולא מגדלים עשבים ואילנות ודשאים ועשבי השדה, רק למראה הכוכבים שעומדים עליהם ונראים עליהם פנים בפנים, כל אחד ואחד כמו שראוי לו.

רב המחנות של הכוכבים והמזלות, כלם יוצאים בראשית הלילה עד שלש שעות חסר רבע. משם והלאה לא יוצאים, רק מעטים. וכל אותם הכוכבים לא משמשים לבטלה ולא נראים לבטלה. ויש כוכבים שמשמשים כל לילה פדי להצמיח ולגדל את כל אותם דברים שהצטוו עליהם. ויש כוכבים שמשמשים עד חצות הלילה, וצומחים ומגדלים מראשית הלילה עד אותה שעה

מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא. מאי טעמא. בגין דכתיב גדול אדונינו ורב פח וגו'. כמה דלית מספר לכוכבי שמיא, בר מניה. אוף הכי איהו כתיב ביה, ולתבונתו אין מספר.

תא חזי, פתיב (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו', פלהו חייילין ומשרייין וככביא, קדשא בריך הוא אפיק לון בשמא, כל חד וחד, ולא גרע אפילו חד. בכל ככביא ומזלי דרקיעין פלהו, אתמנון נגידין ופקידין לשמשא עלמא, כל חד וחד פדקא חזי ליה. ולית לך עשפא זעירא בכל עלמא, דלא שלטא עליה ככבא ומזלא ברקיעא, ועל ההוא ככבא ממנא חד, דקא משמש קמיה דקודשא בריך הוא, כל חד וחד פדקא חזי ליה.

בר ככביא דברקיעין פלהו משמשי על האי עלמא, וכלהו פקידין לשמשא כל מלה ומלה, לאינון דבהאי עלמא, ולא צמחין ולא מגדלין עשבין ואילנין ודשאין, ועשבי ברא, בר בחיזו דככביא דקא קיימי עלייהו, ואתחזון עלייהו אנפין באנפין, כל חד וחד כמה דאתחזי ליה.

רוב משרייין דככביא ומזלי, פלהו נפקין בראשיתא דליליא, עד תלת שעתא חסר רביעא. מתמן ולהלאה לא נפקין בר זעירין. ואינון ככביא כלהו לא משמשי לבטלה, ולא אתחזון לבטלה. ואית ככביא דקא משמשי כל ליליא, בגין לאצמחא ולגדלא כל אינון מלין דאתפקדו עלייהו. ואית ככביא דקא משמשי עד פלגות ליליא, וצמחין ומגדלין מראשיתא דליליא, עד ההיא שעתא, כל אינון מלין דאתפקדו עלייהו. ואית ככביא